

1894-07-20

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 4

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10807>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΚΑΘΙΡΤΕΑ

Έτησια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.

Έν τῷ ἔξωτερικῷ 10

Πῖστα κίτησι δέον νά γίνηται πρός τόν ἐκδότην, ὡς καί πῖστα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νά εἴρη τήν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καί ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Άρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Έθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δέν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δέν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ

Αἱ περὶ τῆς ἐκκενώσεως τῆς ἡμετέρας νήτου διαδόσεις ἐπέξετάθησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ ὀθωμανοὶ πολῖται τῆς Κύπρου διασκαλίζουσι τὴν ἐλευθινὴν τηλεγραφίαν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δι' οὗ καθίσταται αὐτοῖς γνωστὴ ἡ ἐγκατάλειψις τῆς νήσου ὑπὸ τῶν ἀγγλῶν καὶ ἡ ἐπ' ἀνόδου τοῦ πρώην εὐτυχοῦς καὶ εὐδαιμόνου δι' αὐτοὺς κα' ἐστῶτος. Ἴσως δὲν εἶνε ἄπορον τοῦτο, ἀφοῦ ἐγείρονται ἐκ τῆς ἀτιανῆς χλιδῆς καὶ τοῦ ἐπιμενιδείου ληθιάρου οἱ ὀθωμανοὶ συμπατριῶταί μας οἵτινες τοῦλάχιστον ἄχρι τοῦδε δὲν διεκρίθησαν ἐπὶ ἐνεργείᾳ, μερίμνῃ καὶ ὁράσει πρὸς τὸ γενικὸν τῆς Κύπρου συμφέρον. Ἐπιτρέπεται νῦν νά φρονώμεν, ὅτι ὑπὸ τὴν αἰθάλην κρύπτονται σπινθήρες, οἵτινες ἀπειλοῦσιν ἐκρηξῆν καταστρεπτικὴν. Ἀνάγκη περισσοτέρας ἐνεργείας ἐξ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, ἀφοῦ μάλιστα ἐγχομεν παράδειγμα τὴν ἀπρόοπτον κατάλειψιν τῆς Κύπρου ὑπὸ τῶν Ἄγγλων, ὡς τετελεσμένον γεγονός. Κοινή ἐπεκράτησε καὶ τετριμμένη ἐκφρασις περὶ τῆς λαθανούσης τῆς Τουρκίας ἐνεργείας, προσφορώτατα περικλειομένη ἐν ταῖς φράσεσιν: «Ὁ Τούρκος πιάνει τὸν λαγόν μετὸν ἀραμπᾶν». Κατὰ περιεργὸν ὅμως σύμπτωσι, ὁ ἐκ τῶν τριῶν κρότος εἶνε ἀεκαίσητος, καὶ ἀποδεικνύει ἡμῖν ἢ ὅτι ἐπιτηδεύει ὁδηγεῖται οὗτος, ἢ ὅτι δὲν ἔχομεν ὧτα εὐαίσθητα.

Οἱ χρόνοι ἀπέδειξαν διὰ τῆς ἱστορίας, ὅτι ἕκαστος ἔθνος, ἕκαστος λαὸς, ἕκαστον ὑποκείμενον τέλος ὡς ἄτομον, ὀφείλει νά ἐπαγρυπνῇ καὶ νά φρουρῇ τὰ Καπιτώλιον τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν συμφερόντων αὐτοῦ. Ἐάν ἐπὶ παραδειγματίαι εἶνε ἀπλὰ ἔστω διαδόσεις αἱ περὶ τῆς ἐκκενώσεως φῆμαι, ἡμεῖς ὀφείλομεν ἐκ καθήκοντος νά λάθωμεν ἔνθον καὶ ἄμυντικὴν θέσιν καὶ ἡ συνείδησις τοῦ καθήκοντος νά ἐπιφωνῇ ἐν τοῖς μυχοῖς τῶν καρδιῶν ἡμῶν τό: «Γρηγορεῖτε!»

Δὲν πρόκειται σήμερον περὶ ζητημάτων ἰδιωτικῶν, δὲν πρόκειται περὶ

τοῦ ἀρραλιστικοῦ νομοσχεδίου, ἢ περὶ τῆς τῶν πτηνῶν προστασίας. Πρόκειται περὶ τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων ἀπάντων. Πρόκειται περὶ σύμπαντος τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος.

Ἄς συσχεθῶμεν πάντες τὴν τῶν δυνάμεϊν νά περιφρουρήσωμεν τὴν ἐπαπειλούμενην ἑλληνίδα Κύπρον, ἣτις ἀείποτε ὑπῆρξε κτήμα τῆς μητρὸς Ἑλλάδος καὶ τὴν ὁποῖαν μάτην ἐλπίζομεν, πειράται θρασυῶς κέρως ν' ἀρπάσῃ καὶ πάλιν.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ.

Τὸ βυζαντινὰ φύλλα διὰ λυπηρῆς γλώσσης ἀγγέλλουσι τὴν ἐκ τῶν καταστρεπτικῶν σεισμῶν πανωλεθρίαν ἀνθρωπίνων υπάρξεων, πλείστων κτιρίων καὶ πολυτίμων φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων, ἀπερ φοβεραὶ δονήσεις μετέβαλον εἰς εἴρειπια.

Ὁ σεισμὸς ἐπέξετάθη ἀπὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας καὶ Μικρασίας μέχρι Καυκάσου, συνοδευόμενος ὑπὸ βρομῶν ὑπογῶνιων μετὰ πάλμικων κυμάνσεων, διαρκεσασῶν ὑπὲρ τὰ εἰκοσι δευτερόλεπτα. Τα πλείστα τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέρη παριστῶσι θέαμα θλιβερώτατον, πολλὰ δ' ὑπάρξεις ἀνθρώπινοι διατελοῦσιν ἄστεργοι, φερόμεναι ἐπαναλήψεις τῶν σεισμικῶν δονήσεων. Αἱ περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως νῆσοι, τὰ ρωμανικὰ τοῦ Βοσπόρου τοπεῖα ἠλλοιώθησαν ὀλοσχερῶς, ἐν Χάλκη δ' ἐνθα ὁ σεισμὸς ἐπέφερε τὴν τελειότεραν τῶν καταστρεφῶν, μετεβλήθη σχεδὸν εἰς εἴρειπια καὶ τὸ κλέος τοῦ ἡμετέρου Γένους, ἢ θεολογικῆ σχολῆς, ἢ ἐκρίθη ἀναγκαῖα ἢ προσωρινῇ διάλυσις.

Συνεπὲς τοῦ καταστρεπτικώτατου σειμοῦ ἡ Α. Α. Μεγαλειότης συνεκάλεσε ἐπιτροπέαν, ἣς πρόσταται, καὶ τῆν ὁποῖαν διετάξε νά χορηγήσῃ ὅσον ἐνεῖται τάχιον τὴν γενναίαν συνδρομὴν τῆς κυβερνήσεως εἰς τοὺς ἐν ὑπάθρῳ διατελοῦντας σεισμολήκτους. Δυστυχῶς τὰ θύματα εἶνε ἀπειρήθημα. Αἱ σεισμικαὶ δονήσεις ἐ-

γένοντο ἐπαισθηταὶ ἐν Σμύρῃ, Χίῳ καὶ Λέσβῳ, πάντα δὲ τὰ κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην διερχόμενα τὸν Ἑλλήσποντον ἀτιμολοῖα ἠναγκάσθησαν ὡς ἐκ τοῦ ἀναήρατος τῆς θαλάσσης ν' ἀνακίψωσι τὸν πλοῦν αὐτῶν.

Αἱ σκηναὶ δυστυχῶς εἶνε ὀρικωδέστεραι τῶν ἐν Ἑλλάδι.

ΣΑΜΙΑΚΑ

Συνεχίζω τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Ἰουνίου 1894 ἀνταπόκρισίν μου πρὸς τὸ «Νέον Ἔθνος» περὶ τοῦ διαταράττοντος τὴν Σάμον ζητήματος. Οὐδεμίαν αἰτίαν ὀριστικὴν παρὰ τῆς Υ. Πύλης ἐλήθη ἀπάντησις. Πυρετώδεις δὲ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος καὶ τῆς Συνελεύσεως καταβάλλονται ἐνεργεταὶ τάναντια σκοποῦσαι. Μίχρι τοῦ νῦν φαίνονται τὰ πράγματα ὑπὲρ τοῦ Ἡγεμόνος, διαλέσαντος ἅπαντα αὐτοῦ τὰ μέσα παρὰ τῆς Υ. Πύλης. Τηλεγράφημα πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ Μ. Βεζύρου ταχοκολληθέν εἰς ἅπαντας τοὺς δήμους προσκαλεῖ τοὺς δημάρχους τοὺς τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Υ. Πύλην κατὰ τοῦ Ἄρχοντος παραπονηθέντας, εἰς εὐπειθεῖαν καὶ ὑποταγὴν αὐτῷ, κριέντων ἀναξίων λόγου τῶν παραπόνων των. Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ τηλεγραφήματος πρὸς τοὺς δημάρχους συνοδευέτω δι' ἡγεμονικῶν ἐγγράφων προσκαλοῦστος αὐτοὺς νά συμμορφωθῶσι πρὸς τὸ τηλεγράφημα τῆς Υ. Πύλης καὶ ἀπειλοῦντος αὐτοὺς ἐν περιπτώσει παραδόσεως. Τοῦτο ἐπέφερε τὴν κατασίγασιν τῶν κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος ὕδρων. Ἐκτός τούτου ὁ Ἡγεμὼν, ὁ διακριόμενος ἐπὶ ἀναμνησθητέῳ πολιτικῇ δεξιότητι, ἐδημοσίευσε διάταγμα, δι' οὗ ἀνετέλλοντο αἱ κατὰ τῶν χρεωστῶν τῶν θανείων κατασχέσεις, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθῆ ἢ πενία μαστιζούσα τὴν Σάμον, ἣτις ἐνεκα τῆς παντελοῦς τῶν σαμιακῶν προϊόντων ἀζητησίας ἐξίκετο εἰς βαθμὴν τὰ μάλιστα δυσάρεστον. Ἡ ἀναχωρήσασα ἐπιτροπὴ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐπέστρεψε εἰς Σάμον οὐδεμίαν ὀριστικὴν ἀπάντησιν

κατορθώσασα νά λάβῃ. Ὡστε τὸ ζήτημα μένει ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄλυτον.

Ἐν τούτοις νομίζω ὅτι ἡ ἀνάκλησις τοῦ Ἡγεμόνος καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ὑπ' ἑτέρου ἔστω καὶ Βισμαρκεον πολιτικὸν σθένος ἔχοντος οὐδεμίαν ἠθέλην ἐπιφέρει τῶν κακῶν ἐχόντων ἐπὶ τὰ κρείσσω μεταβολὴν. Ἐξηγουμαι κατὰ τὸν ὀργανικὸν χάρτην ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς Νήσου εἶνε ἀναθεμιμένη τῇ Βουλῇ, τοῦ Ἡγεμόνος κοινῇ μετ' αὐτῆς ὡς προέδρου συσσκεπτομένου περὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου. Ἡ Βουλὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ τεσσάρων προσώπων ἐκλεγμένων ἐκ τῶν τάξεων τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἰσχύοντος κόμματος ἐκτελεῖ ἀείποτε τὰς θελήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς πολιτικῆς μερίδος, εἰς τὴν ἀνήκει. Δυστυχῶς ἐν Σάμῳ, ὡς καὶ ἐν πάσῃ πολιτείᾳ, ἐνθα ἐπικρατεῖ τὸ κομματισμὸς αἱ διαμάχαι τοῦ ἀρχηγῶς ἔχει ἀνάγκην νά ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματός του πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἑαυτοῦ. Καὶ παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ, ἣτις ἐγέννησε τοὺς ἀνδρας τῆς ἀνταπαρηρσίας, παρορῶντας τὸ ἴδιον συμφέρον ὑπὲρ τῶν κοινῶν. Ὁ Ἡγεμὼν καὶ θέλων δὲν δύναται νάντιπαρῆθῃ εἰς τῆς Βουλῆς τὰς θελήσεις. Ὡστε ἐάν τὰ πράγματα ἐγχοσι κακῶς δὲν πταίει οὗτος, καθὸ προωρισμένος ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἐπικυροῦν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὰ διατάγματα τῆς Βουλῆς, ἀλλ' αὐτὴ ἡ Βουλὴ, τῶν ἐστῶσι αἱ ἐκάστοτε τοῦ τόπου κυβερνήσεις. Ὁ Ἡγεμὼν οὐδὲ ὡς σημαίνει. Εἶνε ἀπλὴ μηχανὴ προωρισμένη εἰς τὸ θέτειν ὑπογραφάς, ἀπέναντι δὲ τῆς Βουλῆς ἐπέχει θέσιν ὀρισταμένου πρὸς προϊστάμενον, παρ' αὐτοῦ μισθοδοτούμενον καὶ μὴ δυναμένου οὐδὲν ἐναντίον αὐτοῦ νά ἐνεργήσῃ, ἄλλως κινδυνεύει νά χάσῃ τὴν θέσιν του. Τοῦτο συνέβη εἰς τὸν νῦν ἡγεμονεύοντα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει ἴδιαν θέλησιν διὰ τοῦτο δὲν πταίει. Διὸ φρονῶ, ὅτι οὐδέποτε ἡ Σάμος ὑπὸ τοιοῦτο πολίτευμα ἐσωτερικῆς διοικήσεως θά ἐξέλθῃ τῆς δεινῆς θέσεως εἰς τὴν εὐρίσκειται. Ὁ Ἡγεμὼν πρέπει νά καταστή ἀνεπηρέαστος. Ἀλλὰ τοῦτο θά κατορθωθῇ μόνον, ἐάν καταστῇ ἰσοδύναμος ἄμφω

Ελλάδι όμως εάν τούτο είναι δυνατόν. Υπολείπεται λοιπόν, για οι άνδρες οι τήν Σάμον διοικούσας καταστῶσι μάλλον εύσυνειδήτοι, έννοούντες τήν ύψηλήν ἀποστολήν των και τὰ ιερά καθήκοντα, ἅπερ ἔχουσιν ἀπάναντι τοῦ λαοῦ, οὐ τὰς τύχας ἰθύνουσι.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΑΙ.

Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΛΦΡΗΘΟΥ ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΩΝ.

(Δημοσιὰ Διέλιξις.)

Ότε ὁ Ἄρπαλος ἡγούμενος μυριάδων πελταστῶν και δορυφόρων, ἐξίστραπεν εναντίον τῶν Μιλησίων και Πριηνέων, και προσηνής καθίστατο ὁ κίνδυνος τῆς ὀλοσυχερούς καταστροφῆς τῶν ἀπαρτιστικῶν ἰώνων ἐκ τῆς ὑπεραρίθμου στρατίας τῶν βαρβάρων ἐπιδρομέων, ὁ ψάλτης Ἰάλεμος, διὰ τῶν γλυκυφλόγγων τόνων τῆς λύρας αὐτοῦ, ἀνερίπιζε τὰ καθεύδοντα τῶν τρυφήλων συμπολιτῶν του αἰσθημάτα, οἷτινες, συναίσθανόμενοι τὸν ἐπικείμενον ἔλεῦρον και τὸν κίνδυνον τῆς ὑποδουλώσεως τῆς ἐξυτῶν χώρας, ἀνέντησαν ἐκ τοῦ ληθαργίου, και ἀναλαμβάνοντες τα ὅπλα ἀντέταξαν ἰσχύν και ρώμην εἰς τήν στρατιάν τοῦ μεγάλου βασιλέως.

Και ἐμάχοντο οἱ τέως τρυφήλοι Ἴωνες και προήσπιζον τὰς γενεΐρας τοῦ Θάλητος και Βιάντος, και τέλος ἐνίκων. Οἱ θούριοι τοῦ Ἰαλέμου στίχοι συνεχίζουν τοὺς ἡγέτας αὐτῶν εἰς ἀκρατον ἐνθουσιασμόν, και ἡ νίκη ἐπετεύχθη.

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Μιλησίων και Πριηνέων πρὸς τὸν ποιητὴν Ἰάλεμον ὑπήρξεν ἀπεριγραπτός. Μετὰ τὴν αἰσχρὰν ὑποχώρησιν τῶν ὑπὸ τὸν Ἄρπαλον βαρβάρων μαχητῶν, οἱ Βουλγφόροι και Δέκαρχοι ἀθροισθέντες εἰς τὸ Πανιώνιον, ἐγραψάν ψήφισμα, δι' οὗ ἀπένεμον τὸν τίτλον ὑπάτου ὑποτρόφου τοῦ Πανιωτικῦ προπαιδείου, τῷ Ἰαλέμῳ. Τὸ ἀγαλμα αὐτοῦ στεφανηφόρον ὑπὸ εὐφραδέως κλάδου ἀργυροπαρύφρου δάφνης, ἀνεστηλώθη εἰς τὰς ἀγοράς Μιλήτεω. Πριήνης, Κολοφώνιος και Ἐπίσου. Εἰς τὴν βίβλιν τοῦ στηρίγματος ἐν θυρωῖν πλαισιοδμήτῳ ἔριρε τάδε τὰ γράμματα:

Μούση Ἰηλέμιος πάτρην ἤγειρε κλέος, Ἴωνες δὲ τοῦδ' εὐγνωμονοῦσιν αὐτῷ.

Ἡ ἐκ τῆς παλαιάτης ἱστορίας σελίς αὕτη, ὑπεδεικνύει ἡμῖν τοῖς νεωτέροις, τὴν δύναμιν τῶν προγόνων ἡμῶν ποιητῶν, τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἔργων αὐτῶν ἐπὶ τε τῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν, και ἠθικῶν θεσμῶν τῆς ἀνθρωπότητος, και τὸ σέβας ὁπερ ἀπέδιδον ἅπασι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις εἰς αὐτούς.

Οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπεμψαν εἰς Σεάρην, ἀντὶ τοῦ αἰτηθέντος στρατηγῶν,

τὸν γωλὸν Τυρταῖον, θέλοντες εἰσεῖνὰ ἐμπαίζωσι τοὺς γείτονας αὐτῶν Σπαρτιάτας διὰ τοιοῦτου στρατηγῶν, ἐραστοῦ τῆς κυαμίου γύτρας μάλλον, ἢ τοῦ δόρατος και τῆς ἀσπίδος. Ἐν τούτοις ἡπατήθησαν εἰς τὰς σκίψεις των, λητμονήσαντες τὴν νευρώδη και φλογγοργὴν δύναμιν τῆς λύρας τοῦ γωλοῦ ποιητοῦ, ὅστις δι' ἑνὸς ἐνδοξοῦ θουρίου του, ὁπερ ὁ ἀλάστωρ χρόνος διέσωσε μέχρις ἡμῶν, ἐπὶ τοσοῦτον ἐνεθάρρυνε τοὺς Σπαρτιάτας ὥστε ἡ ἀκατόρθωτος νίκη ἐπετελέσθη, και ἡ θεὰ Φήμη, ἡ ταχύπερος κόρη τοῦ νεφελεγερέτου Διὸς, ἐπέφωσε τὸ κλέος τῆς παρὰ τὸν μυστηριώδη Εὐρώτα πόλεως.

Και ἐνταῦθα καταφαίνεται ἡ δύναμις τῆς ἐπιδράσεως τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τῶν λεπτεπιλεπτοτέρων αἰσθημάτων τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Τυρταῖος, ὁ γωλὸς ἐκεῖνος, ἀκαταλόγιστος και ἐσχατος τῶν Ἀθηναίων πολιτῶν, ἀντεπροσώπευσεν ἀξιοπρεπῶς τὴν πατρίδα του, και κατώρθωσε νὰ περατώτῃ ἐκεῖνο, ὁπερ και ὁ πολεμικώτερος τῶν στρατηγῶν δὲν θὰ ἐδύνατο ἴσως ἀνευ πολλοῦ κόπου και ζημίας νὰ κυτορθώσῃ.

Οἱ στίχοι περιχλείουσιν ἐντὸς τοῦ φαντασιώδους και ἰδανικοῦ αὐτῶν κελύφους, σπέρματα δράσεως και ζωτικότητος, ἅπερ ἐκκολλαπτόμενα, παράγουσι σπινθηρας αἰσθητικῶν, φλέγων τὰς τὰς ὑποδούλους καρδίας, τὰς δεδουλεμένης διανοίας και τὰς πιεζομένης παντοειδῶς και ποικιλοτρόπως αἰσθησεῖς.

Τέσσαρες ὄλοι αἰῶνας, βαρεῖς ὡς ὁ νεφελώδης οὐρανὸς τῆς ἐσπερίας Εὐρώπης, σκληροὶ ὡς αἱ ἀνάισθητοι καρδιαὶ τῶν τιμαριωτῶν τοῦ μεσαιῶνος, κατεδασάνιζον τὴν γλαυκόχροα Ἑλλάδα, τὴν ὠραίαν τοῦ Μαρτίου παρθένον. Ἡ Ἑλληνὶς κλειῶ ἀνέγραψε δι' ἐρυθρὰς μελάνης, ὥπερ ὁ Δράκων τοὺς νόμους του, εἰς τὰς παρθένους σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, πάντα ἅπερ διεσπάθισε και ἐπετέλεσεν ἡ τυράννος σπάθη τοῦ βαρβάρου κατακτητοῦ, εἰς αὐτὰ τὰ ἐδάφη τοῦ Ἑλληνικοῦ κλέους.

Ἀπὸ τοῦ Θυάμιδος και Φασήλιδος μέχρι τοῦ ἐσχάτου ἀκρου τοῦ ἀδυσωπήτου Μιλῆα ἔδρεμε πῦρ, και ἀλύσεις σιδηραὶ κατεδύσμενοι Προμηθέως δίκην, ἅπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡ ἑλληνὶς γλώσσα, ἐν κρυπτῷ και ἀπαραβύστω λαλουμένη, ἐμαρτύρει τὴν ὑπαρξίν του ἔθνους ἡμῶν. Ὑπὸ τῶν ἀρχόντων δὲν ἐπετρέπετο ἡ λατρεία τοῦ Κυρίου, και οἱ τλήμονες πατέρες ἡμῶν ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτῶν ἀντήγειρον ἱερὸν βωμόν, και ἅγιον θυσιαστήριον, ἐν σιγηλότῃ και μυστικισμῷ ἀναπέμποντες πρὸς τὸν Ἐσταυρωμένον τοῦ Γολγοθᾶ τὴν ἐλπιδοφόρον προτευχὴν των.

Και ἦτο νῦν ἀτελεύτητος και δουλείας σκοτία κελαινῆ. Καὶ γλαυκὸς

μονότονος ἐξέπεμπον τὸ νόστιν αὐτῶν ἄσμα ἀπὸ τῶν ἱερῶν στηλῶν τοῦ Παρθενῶνος. Καὶ αἱ νόμφοι Καρυάτιδες, και το Θησεῖον, και ἡ Πηνελ και τὰ Προκύλαια, και τὸ Ἐρεχθεῖον, ὑπὸ τὰς μυστηριώδεις σκιάς των ἐλίκνιζον τὸν βαρβάρον ἀυθέντην και καταστρεφία τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς.

Πλήν ἐκ τῆς σκοτίας ἐκεῖνης τῆς φίλης μητρὸς Ἑλλάδος, ἀνέλωμφεν ἄστὴρ φαινός, διαφωτίσας τὰ ἐρείδη τῆς γλαυκῆς Ἑλλάδος.

Αἱ φερραὶ πολίγυνη ἀσημαντος τῆς Θεσσαλίας, ἐγέννησαν νέον Τυρταῖον, νέον πλαστοουργὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸν ἀθάνατον Ρήγαν. Ἐκεῖνον ἔστις μετὰ:

Ὅς ποῖε παλληκάρια
νὰ ζῶμεν ἐς τὰ στενά
ἐς τοὺς βράχους ἐὼν λιοντάριον
ἐς τὰς βράχια ἐς τὰ βουνά.
Καλλιτέρα αἰεὶ ὦρας
ἐλευθερῆ ζωῆ
παρὰ βεράντα χρόνια
σκλαβιὰ και φυλακίη.

συνῆθροισε τοῦ γηραιοῦ Ὀλύμπου και Πίνδου τοὺς ἀρματωλοὺς, και ἐμόρφωσε τὴν φιλικὴν Ἐταιρείαν, τὴν ἐπιτεύξασαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλευθερίας, γωνίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μετ' ἧς αἰετοπερὶ προσπαθοῦμε νὰ συνενωθῶμεν ἡμεῖς οἱ τλήμονες ὀδοῦλοι.

Ὁ Ρήγας ἦτο ποιητὴς. Καὶ ἡ ποίησις αὐτοῦ ὑπῆρξε τοσοῦτον αἰσθηματικὴ, ὥστε πάντες οἱ ἀκούσαντες τοὺς φλόγγους τῆς λύρας του, ἀνεπετρώθησαν και ἀντέταξαν ἰσχύν και ρώμην εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος. Ὁ Ρήγας ἀνίστητε τὴν Ἑλλάδα, ἐπιδοῦς αὐτῇ τὸν σαπρῆρινον στέφανον τῆς Ἑλευθερίας, ὃν ὁ φλοῖσθος τοῦ Δουναβείως ἐτόρευσεν.

Ἡ γλώσσα τῆς ποιήσεως, εἶνε γλώσσα αἰσθητικὴ, αἰσθητικώτερα τῆς τοῦ πεζοῦ λόγου. Δὲν παρακωλύεται ὑπὸ ζηρῶν και στείρων ἐτυμολογιῶν, οὐδ' ὑπὸ κανόνων και γραμματικῶν συνθηκῶν, ἀλλ' ἐλευθερὰ διαχέει τὰς ἰδέας αὐτῆς εἰς τὸ ἀπειρον, οἷτινες, ταχύπεροι ὡς ἡ Φήμη, διασχίζουσι τὰ πελάγη τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Τὸ ἀρχαῖον θεᾶτρον διδάσκει ἡμῖν τὸν διακαῆ πόθον, ὃν ἐδείκνυσαν οἱ πρόγονοι ἡμῶν πρὸς πᾶν τῆς Μούσης ἔργον.

Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος, Εὐριπίδης, Πίνδαρος, Ἀριστοφάνης, Θεόκριτος, Τυρταῖος, Ἰάλεμος, Σαπρῶ, Ἀρίων και αὐτὸς ὁ θειότατος Πλάτων, ὑπῆρξαν οἱ μέγιστοι αἰσθητικοὶ ποιηταί, οἷτινες ἠδυνήθησαν νὰ συστηματοποιήσωσι τὸν σκοπὸν τῆς ποιήσεως, και τοῦ ἐκλαϊκευτικοῦ αὐτῆς προορισμοῦ.

Τὰ ἤχεια τῶν θεάτρων ἀντελαβουν τοὺς φλόγγους γλυκύμολπου λύρας, και παταγώδη χειροκροτήματα ἐκάλυπτον τοὺς λόγους τῶν ὑποκρινομένων ποιητῶν. Τύποι φιλοπατρίας, μορφωτικῆς ἐναπλάσεως, οἰκογενεϊκῆς και πολι-

τικῆς μορφώσεως ἐγαλκείοντο ἐν τοῖς θεάτροις και μόνον.

Τὸ σοβάρωμα διεδέχετο ἡ ἐλαφρότης. Τὸ εὐρύθμον μαστίγιον τοῦ Ἀριστοφάνους πλατορίζον ἐπὶ τῆς βράχειος τῶν κακοδοξῶν και ὀπισθοδρομῶν, ὑπεδείκνυε τὰ μίση τῆς θεραπείας τῶν κοινωνικῶν σαπριῶν, αἷτινες συνεχῶς ἀνερίοντο ἐν Ἀθήναις. Ὁ Πλούτος, αἱ Νεφέλαι, οἱ Ἰουρῆτες, και πάντα τὰ ἔργα τοῦ ἀθανάτου σατύρου, οὐν τὴν φαιδρότητα, ἐξήσκουν, και τὴν εὐπρεπεστέραν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς κοινωνίας.

Θεόκριτος δια τῶν εἰδυλλικῶν του ἀνέπλασε τὰς ἀπλάς καρδίας τῶν συγχρόνων του νέων, φαιδρῶς, χαριτολόγος πάντοτε. Ὁ Ἀνακρέων, κισσοστεφῆς, μετὰ τὸν κύλικα ἀνά χειρας, ἐψάλλε τὰς Βακχίδας και τὸν Διόνυσον. Χάρις τρελλῆ γοητεῖς ἀναπόδραστος γελῶς τῆς σκυθρωπαζούτης ἀνθρωπότητος.

Ὁ προορισμὸς τῆς ποιήσεως, ἐξαγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρων, ὑπῆρξε πάντοτε ὑψηλός. Δυστυχῶς, παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις ὑπῆρξε νανός. Καὶ παρὰ πλείστοις τὰ ποιήματα ἐπέχουσι τόπον φαρμάκων ἐναντίον τῆς δυσπεψίας, ἢ τὸ περισσότερον λιχνίσματος. Ἡ δυστυχῆς Μούσα, ρίχνη περιδεδιλημένη ἐπικτεῖ τὴν φιλαυθροπίαν. Πλεῖστοι τῶν συγχρόνων ποιητῶν, τῶν ὑμνηστῶν τὸ κλέος τῆς πατρίδος πύργουσι, και πύργουσιν ἀτυχῶς ἀναξιοπαθέστατα. Ὁ συμπαθὴς και ὑπερήφανος φίλος Ἀγγιλλεὺς Παράσχος, τὸ θυμὰ τῆς ἑλληνικῆς ἀδελφίας, ἀναμένει τὴν διάθρηψιν τοῦ πολυπαθοῦς σαρκίου του, τοῦ λαμπροῦ σκηνώματος ἐκεῖνου, εἰς ὅπερ τοιαύτη εἰκεῖ ψυχή, μεγάλῃ ὡς Παρνασσός, ἐκ τῆς γραφίδος τοῦ κυβερνητικοῦ ὑπαλλήλου. Καὶ ὁ πολὺς μύστηξ τῶν Πιερίδων νυμφῶν, κύπτει νυχθημέρον πρὸ τοῦ γραφείου του, ἐξ οὗ πορίζεται τὰ ψυχία τοῦ ἀρτου Σκληρότης, ἀπανθρωπία. Ὁ Παράσχος λησμονεῖται. Ἴσως εἶνε εὐτυχίστερος τοῦ ἀτυχῶς Ἀλεξάνδρου Σούτσου, ὅστις κατέλιπε τὸν βίον ἔρημος και ξένος, εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ ἐν Σμύρῃ ἑλληνικοῦ νοσοκομείου. Καὶ ἔμως οἱ ποιηταὶ ἀνεξέλιξαν περιόδους εὐγενεοῦς πορείας, παρασχόντες τῇ πατρίδι ἐκδουλεύσεις ἀνεκτιμήτους. Ἴσως ἡ πρὸς τοὺς ποιητὰς και τὴν ποιήσιν ὀλιγωρία τῶν σημερινῶν ἡμῶν, προέρχεται ἐκ τῶν ἐλλείψεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Παρνασσῶ.

Εἶμαι πάντοτε αἰσιδοξός, προκειμένου περὶ τῶν ὁμογενῶν μου Ἑλλήνων. Καὶ ἐλπίζω ἐπὶ τὸ μέλλον, νὰ ἴδω λύρας ἑλληνίδας κρουόμενας ὑπὸ νεῶν Τυρταῶν, Ὀμήρων και Πινδάρων, ἐὰν παραλλήλως μορφώσωσιν οἱ ἐπιγιγνώμενοι αἰσθημάτα φιλόμουσα, φιλομουσώτερα τῶν ὑφ'εσταμένων.

T. M. ΤΣΙΧΛΗΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Επί παρουσία Ικανού και ενλεκτού ακροατηρίου έγινοντο την παρελθούσαν κυριακήν αι εξετάσεις της υπο την διεύθυνσιν του κ. Κ. Γ. Λυσιώτη δημοτικής σχολής Αγίου Λαζάρου.

—§—

Καθήκοντα Διοικητού Λιμενικού κατά την τρίτην απουσίαν του κ. Μιτσελ θά εκτελή ο Αιτυνόμος κ. Γουτγάου.

—§—

Ο έν Πιζη της Ιταλίας σπουδάζας την ιατρικήν εύελπις νέος κ. Πολ. Χ. Μοδινός, ούς ισχύτως τας διδακτορικής εξετάσεις του έλαβε τον βαθμόν άριστα. Τά συγγραφήμας.

—§—

Ανεχώρησεν εκ Βαρωσίων διελθών διά της ήμετέρας πόλεως και μεταβαίνων εις Λευκωσίαν ο κ. Σ. Μαγγανής ένα από της παρούσης έδωμάδος αναλάβη τά καθήκοντά του έν τή πρωτεύουσή ώς διευθύντης του γραφείου των προσόδων.

—§—

Τό προπαραλθόν σάββατον εξέδικάσθη ένώπιον του έν Λευκωσία πταισματοδικείου ή μεταξύ των κ. κ. Σ. Σεβασλή και Ρίχτερ δίκη. Ο επί έπιθέσει κατηγορούμενος κ. Ρίχτερ καταδικάσθη εις 2 λιρών πρόστιμον και εις τή εξόδα της δίκης, έπιτιμηθείς όμως υπό του προέδρου.

—§—

Τήν τρίτην κατέπλευσαν τό άτμόπλοια του άυστριακού «Λούδ», τήν δέ τετάρτην τό γαλλικόν «Sénégal».

—§—

Διά του άυστριακού ανεχώρησε τήν παρελθούσαν τετάρτην εις Σμύρνην ο κ. Σ. Σεβασλής, αδελφός του έν Βαρωσίοις δικηγόρου κ. Μ. Σεβασλή.

—§—

Η έν Βουδαπέστη της Ούγγαρίας κινητή γέφυρα του Μιδ, επί του Theiss, κατέρρευσε συμπεραχύρασα ύπερ τά 100 άτομα, άπερ εύρον τον θάνατον, ταφέντα υπό τά έρείπια αυτής.

Κύριε Συντάκτα

Εσραμμένως εδημοσιεύσατε έν τώ τελευταίω φύλλω του «Νέου Έθνους» ότι κατά τας άπολυτηρίους εξετάσεις του έν Λευκωσία Γυμνασίου έτυχον μόνος του βαθμού «άριστα», παραλιπόντες να αναφέρητε ότι του αυτού βαθμού έτυχε και ο εκ Λευκωσίας νεαρός και έπιμελέστατος συμμαθητής μου κ. Δημοσθένης Χρ. Σεβέρης. Τήν παραλίψιν ταύτην γενομένην, ώς δέν άμφισβάλω, κατόπιν εσραμμένων πληροφαιρών, παρακαλώ υμάς όπως διορθώσητε, αίροντες ούτω τό γενόμενον άδίκημα προς προσφιλή συμμαθητήν.

Διατελώ μεθ' ύπολήψεως

Ευάγγελος Χατζηγιάννου

Έν Λέρνακι τή 8/15 Ιουλίου 1894.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο ΟΥΡΑΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ.

Κατά μεταφράσιν εκ του Γαλλικού υπό του Αγίου Καθηγουμένου Κόκκου κ. Γερασίου.

Σχήμα 16ον, σελίδες 278. Τύπος Σελκιγγος.

Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδόθη άριστον και περισπούδαστον σύγγραμμα του Γάλλου θεολόγου και καθηγητού της φιλοσοφίας έν τώ έν Γενεύη Πανεπιστημίω κ. Ernest Naville, μεταφρασθέν εις τήν καθ' ήμάς γλώσσαν υπό του γνωστού διαπρέπους λογίου κ. Γερασίου, Καθηγουμένου της Μονής του Κόκκου. Τήν μεταφράσιν διακρίνει έμβριθεία καλλιλογική και γλώσσα εύληπτος και γλαφυρά. Το έργον του κ. Ernest Naville είνε διηρημένον εις έπτα βιβλία, αιτινες άπηγγέλησαν έν Γενεύη, άποσπάσαι τον θαυμασμόν του κοινού διά τήν σαφήνεια και πειστικότητα των επιχειρημάτων του συγγραφέως, άποδεικνύοντος τήν δύναμιν του χριστιανισμού, και τας σαθράς βάσεις, έφ' ων στηρίζουσιν οι άείστοι τας δοξασίας και πεποιθήσεις αυτών.

Η μεταφράσις του «Ουρανίου Πατρός» τιμά μάγλως τον ιερολογιώτατον Καθηγουμένου της Μονής Κόκκου κ. Γερασίου, έστις ούδενός έφείσατο κόπου και ούδεμιάν δαπάνην προς έκδοσιν τοιούτου έργου, έπερ θέλει χρησιμεύση ως έρόδιον εις πάντα Έλληνα ορθόδοξον.

ΛΕΥΚΑΝΘΕΜΑ

BIRGINIAS Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ.

Σχήμα 16ον, σελίδες 96. Τύπος «Φιλοκαλία».

Τά «Λευκάνθημα», έργον της αξιολόγου ποιητριάς κυρίας Βιργινίας Σ. Οικονομοπούλου, μονογραφία της όποιας έκδόμησαν πολλάκις τας στήλας της «Εφημερίδος των Κυριών», είνε πρόσχρητον της σπουδαζούσης νεότητος άμφοτέρων των φύλων, έγάρρησαν δ' εις γλώσσαν τερπνήν, πλήρη χαράς και γελώτων. Τά «Λευκάνθημα» συνιστώμεν εις πάναν οικογένεια, ήτις έχει νεότητα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΔΗΣΕΙΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ.

Η ΝΕΑ ΦΑΣΙΣ ΤΟΥ.

Έκ Κωνσταντινουπόλεως.

Η άρνητική απάντησις εις τήν τελευταίαν προς τον σουλτάνον των πατριάρχων έκκλησιν δέν θάππει τό ζωτικόν μας ζήτημα. Η τε ιερά συνέδος και τό Δ. Μ. Συμβούλιον μεθαύριον επιδίδουσι τήν ύστάτην έκκλησιν προς τήν κυβέρνησιν. Η παραιτήσις πάντων έσέται ή σφραγίς. Παύεται

πάντα αξιωματική της έκκλησίας επί του έθνους εύθύνη. Οι έν τοις πατριαρχείοις σκοπόν. Έχουν να αντίσχουν έν τή έμμονή των δικαίων των. Θά έκλεξωσιν έπιτροπήν εκ μόνων κληρικών ήτις και μόνη θά διαπραγματεύηται τό ζήτημα. Αν ή Ρωσία κωφεύση, όπως και άλλαι δυνάμεις, εις τήν παρακλήσιν της έκκλησίας, ο έλληνικός λαός, καιρίως τετραυματισμένος τά έθνικά του δικαια, άφίεται ελεύθερος να διερωθή τας περιστάσεις του. Ίσως μάλιστα ή συνδρομή της Αγγλίας καταστή επακολούθημα της προσελεύσεως της άγγλικανικής έκκλησίας εις τήν ορθοδοξίαν, καθώς επανειλημμένως από Λουναρέως του άειμνήστου πατριάρχου ζητούσιν. Αλλά συμφέρι τό τελευταίον τουτο σπουδαιότατον εις τήν Ρωσίαν; Ίδού ο στριβόμενος κόμβος.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΡΜΕΝΙΩΝ.

Η Α. Μ. ο πατριάρχης των Αρμενίων Χορέν Ασικίαν υπέβαλε τήν παραιτήσιν αυτού από του πατριαρχικού θρόνου, γενομένην δεκτήν.

ΣΤΕΦΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν κηδείαν του Καρνώ παρηκολούθησαν 500 άνθρωποι, φέροντες τον αριθμόν στεφάνων. Τήν πρώτην θέσει κατείχεν ο της Βουλής στέφανος αξίας 10,000 φράγκων. Η δεσποινίς Σιρίς, μηστρή του υιού του Καρνώ, κατέθεσε εις τό φέρετρον του άτυχού πατρύς του μηστρήρος της κολοσσαίου στέφανου διαμέτρον οκτώ μέτρων, αποτελούμενον εκ 5,000 άνθών μαργαριτών.

Μεταξύ των στεφάνων εύρίσκατο εις, κατεσκευασμένος εκ μυρσίνης και δάσσης, φέρον τήν έπιγραφήν: Τώ κυρίω Καρνώ, εις στρατιώτης.

Η έν Παρισίαις πρεσβεία της Ρωσικής Κυβερνήσεως, απέστειλε μεγαλοπρεπέστατον στέφανον εκ λευκών ρόδων.

Ο πρεσβευτής της Γερμανίας έν τή Γαλλική πρωτεύουσή Κόμης Μύνστερ, κατέθηκε έν δώματι του αυτοκράτορος Γουλιέλμου εις τό νεκρικόν φέρετρον του Καρνώ, πολύτιμον στέφανον εξ άνθών άνεμώνης και λευκών ίάσμων.

Οι έμποροι των Παρισίων επί ιδιαιτέρας νεκροφόρου άμάξης συρομένης υπό 6 ίππων, είχαν έναποθήσει στέφανον ωραιότατον αξίας 25,000 φράγκων, εκ των σπανιωτέρων άνθών του κόσμου. Και ο βασιλεύς Γεώργιος διά του έν Παρισίοις πρέσβους της Ελλάδος διέταξε να κατατεθή εις τήν σορόν του γάλλου προέδρου πολυτελής στέφανος εξ ονόματος Αυτού.

Οι έμποροι άνθών, κατά τας γαλλικάς έφημερίδας, επώλησαν άνθη αξίας 2,000,000 φράγκων!

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΝΩ.

Κατά τήν εξέλιξιν της κηδείας του Καρνώ εξέδηλώθη βαθυτάτη υπό του Ελληνικού πληθυσμού των Παρισίων ή προς τήν πενθούσαν Γαλλίαν εύγνωμοσύνη της Ελλάδος. Οι Έλληνες της Μασσαλίας και της γαλλικής πρωτεύουσής κατέθεσαν στέφανον επί του νεκρικού φερέτρον του προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας πολύτιμον εκ κυανωλεύκων άνθών, έχοντα εις τό κέντρον άνθινον έλληνικόν σταυρόν και επί κυανών ταινιών τό έπιγραμμα. «Έλληνες Παρισίων και Μασσαλίας:» Πρεπορεύοντο της μεγαλοπρεπούς έλληνικής παροικίας των Παρισίων Έλληνες φοιτηταί φέροντες πενθοφόρους έθνικάς σημαίας, είποντο δε αι έπιτροπαί των δύο έλληνικών έν Γαλλία κοινοτήτων. Κατά τήν διάβασιν οι εύγενεις Γάλλοι έζητωκραύγαζον ύπερ του ήμετέρου έθνους.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ.

Ο νέος προέδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας έν τώ διαγγέλματι του εις τά νομοθετικά σώματα, δηλοι ότι δέν άνήκει εις ούδέν κόμμα, άλλ εις τήν Γαλλίαν και μόνην, και ότι ή ακολουθήση τό παραδειγμα του Καρνώ έν τή εξασκήσει του καθήκοντος. Ο Καζιμίρ Περιέ άπεράσισε να έπιζητήση τήν εκ νέου εκλογήν του κατά τήν λήξιν του χρόνου της προεδρείας του, και συναισθαόμενος τας εύθυνας του ύψηλου του αξιώματος, δέν θά έπιτρέψη τήν κατάργησιν των συνταγματικών δικαιωμάτων της Γαλλικής πολιτείας. Π περιουσία του νέου προέδρου αποτελείται εκ 40 εκατομμυρίων φράγκων, τό κυριώτερον δε μέρος αυτής, άπαρτίζουσι τά έν Άνζών άνθρακωρυχεία.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ.

Εις τοσοούτον περιορισμόν συγκρατείται ο έν Τουρκία τύπος, ώστε τον θάνατον του Καρνώ τον έγχαρκτηρήσα καθ' ύψηλήν διαταγήν, ως φυσικώς προσελθόντα! Ούτω, ο «Νεολόγος» και ή «Αμάλθεια» περιγράφουσι αυτόν: «Η οδός, δι' ής διήρχετο ο Καρνώ, ήτο κατάμεστος κόσμου, ή άμαξα έχωρει βραδείως, έν μέσω ζωηρών άνευρημιών εκ μέρους του πλήθους. Ο Καρνώ εκράτει τον πύλον διαρκώς χαιρετίζων. Αίφνης όμως ώχρηάσας, και κακώς έχοντα έαυτον αισθανθείς, κατελήρη υπό φρικωδών αλγηρόων, προσιμών του μετά μικρόν επελθόντος θανάτου». Καθ' όλην δε τήν περιγραφήν της στυγεράς δολοφονίας, ούδε λέγεις αναφέρεται όπως χαρακτηρηθή ως τοιαύτη.

